

Від великого до смішного

Володимир Брюгген

ЛІТЕРАТУРА – ЦЕ БІГ НА ДОВГУ ДИСТАНЦІЮ

Пересувна вежа із слонової кістки.

Хтось працює на вічність, а хтось просто вічно працює.

Деякі письменники засмучуються, що їх забули, в той час, як їх просто не знали.

Заборонений плід солодкий, доки не розкусиш.

Якщо ви не знаходите виходу з тулика, поставте там м'яке крісло.

Любов – як війна. Вона змушує вдосконалюватись і віднаходити нові резерви.

Літературне сідало. Дехто вважає його Парнасом.

Слова – як гроші, їх не можна друкувати в надмірній кількості. Виникає інфляція. Незгасне тління.

Не заривайте в землю свій талант: ніхто не викопає.

І в школі життя можна бути другорічником.

Не залазь на п'єдестал – спускатися з нього так боляче!

Шевченко – рентген письменницької совісті [...].

Я все життя писав емоційну критику, а зараз мені дуже близькі слова Поля Валері про те, що гріх писати з ентузіазму.

Незнання тріщить, а знання мовчить.

Не казати “з приводу”, а створювати приводи для розмов – завдання критики.

Дев'ятнадцяте сторіччя в літературі – вік писання рядків. Двадцяте – вік писання між рядками.

Минуле – дамоклів меч, що висить на іржавих ланцюгах.

Часом автор у літературі – як черв'ячок у яблуці.

Трюїзм перестає бути трюїзмом, якщо до нього домішано особистий досвід.

Прокруст отримував премії за економію матеріалів.

Над рукописом поета-лірика авторучка обливалася чорнилом.

Ніколи не повторював чужих помилок. Робив лише власні.

Література щодня вимагає перепустку на право входу до неї.

Свічка капала на свічник, хоча трималася тільки на ньому.

Ніхто не застрахує від себе.

Розсипаючи бісер перед свинею, чи варто замовляти їй окуляри?

Життя сповнене “останніх крапок”, які перетворюються на коми.

Щоб узятися за розум, треба його мати.

Істинна поезія огортає тривожним серпанком кожний предмет, ніби прощаючись із ним.

Затемнення совісті.

Любов – це єдина хвороба, від якої страшно одужувати.

Не поливай бур'ян в надії, що він перетвориться на троянду.

Плітки – тюремний одяг таланту.

Письменники освітлюють епоху. Хто кишеньковим ліхтариком, хто свічкою, хто прожектором.

3 кн. “Блокноти” (Тернопіль: Джура, 2001)